

## "Een dekbed overtrek met rozen"

### LIEVER EEN DEKBED OVERTREK MET ROZEN DAN HET DEKENAAT MAAR DAN NIET MET RON ROZEN IN DE KOFFER

Weet U; zij blijkt de schoonste aller schonen van de Veluwezoom zijn en zo hyper artistiek, verstandig en actief op velerlei terrein en en ik mag dan wellicht niet waardig zijn de zoom van haar opgeschorte, zwart fluwelen rok huiverend van ingehouden wellust aan te raken, maar ik was dan mis schien ook wel geen jeugd genie, zoals zij of buitengewoon begaafd op welk gebied dan ook, toch wist ik van hout nog wel eens pijlen te maken in een verloren ogenblik en toen ik eenmaal uit de krammen schoot als brood magere, inbleke artiest was ik in mijne goesting als zenuwelijker niet meer af te stoppen door de Schepenen van Antwerpen, is mij dat allemaal achteraf gesproken nog lelijk opgebroken. Ook het dekenaat deed mij niets. Ik heb liever een dekbed overtrek met bloedrode rozen er op.

De clerus had zijn handen uiteindelijk na veel vijven en zessen van mij afgetrokken en ik van hen –GET OFF OFF MY CLOUD- en terecht want ik ben er niet zo van gediend om aangeraakt te worden door onbekenden en al helemaal niet aan mijn cloud, behalve als het in de nabije toekomst dierb're intimi worden door regelmatige omgang dan is het wat anders, dan mag alles en kan alles, maar wel op zijn tijd, dan is cloud en kloot om een punt an te zuigen voor mij van hetzelfde laken als een pak diepvries appel gebak.

Jarenlang om die reden piano lessen gevolgd bij Frater Ambrosius de Jongere, de zoon van Frater Ambrosius de Oudere, de bekende monnik met tien duimen in plaats van ving ers aan zijn handen en jaren lang heb ik al zijn luimen verdragen waaronder veel gegraai in niet nader te noemen erogene zones en nog kon ik na afloop met hoogrode konen geen noot lezen, maar wel een blues of een boogie woogie spelen en heel veel andere dingen die hij mij geleerd heeft en waarmee ik nog elke dag in het Bois de Boulogne mijn voordeel mee doe na twaalf uur des avonds bij het beukenoten rapen.

Ook op de elektrische gitaar die naast mijn Toshiba lap top, een van mijn acht computers, staat. En dan moet U aan de tunes van John Lee Hooker denken met zijn bezwanger de stem geluid. Swamp Blues. Gassig en Moerassig, die subterranen homesick blues klanken. En hoe dat een modern mensch allemaal aan pakt laat ik dat liever voor mij houden.

### BEN NOG STEEDS EEN ONZETTEND STOUTE JONGEN MET GODEZIJDANK TWEE GEZONDE LONGEN EN KAN NOG BEST WAT JONGEN

Ik ben en blijf een beschroomde laatbloeier en een ontzettend stoute jongen, die het volgens drs. M. uit Friesland flink achter zijn elleboog heeft met al zijn artistieke fratsen en gezegend is met een getroubleerde geest om over de streng gereformeerde Groningse kunstschilder H. te W., bij genaamd de miljonair op klompen maar helemaal te zwijgen want die beweerde in een bewogen smeekgebed eens voor het eten dat ik mij al jaren bevond In De Laatste Duisternisse Der Duisternissens Die Ons Verstand Verduistert, Alwaar Het Vlees Niet Verteert En De Worm Knaagt Aan Het Gebeente!

U begrijpt het al: meneer had het over Uw toegewijde schrijver F. die de bescheiden heid en de onnozelheid zelve is.

Tieperende, griffermeerde E.O. dominees retoriek dat smeekgebed van H. te W. Religieuzerig gebral.

Van je griffermeerde of piëtistische gristul lukke vrienden hoef je het niet te hebben, hè, Ruurd!

Ik begrijp uit die intieme omgang met de kortademige Frater Ambrosius, die goede vriend van Monseigneur Simonis, ook veel beter de eenzaamheid van de Godsman en de goesting van de alleengaander voor intermenselijk contact wat het ondernavelse betreft, resulterend in de wederzijdse handreiking naar elkanders intiem met een doortaatstendheid van grijpen waat jee grijpen kunt en heb je eenmaal beet met je fiberglas vishengeeltuig dan is het hebben, houwwen, kutje kauwen en dat is niet misselijk, daar moet je iets aan doen als mens achter de kunstenaar, toch.

De nood lenigen en daarna de zondaar stenigen.

Andermans- vrouws kruis op je nemen, over berg en dal klinkt hoorngeschal, okee, je gaat lekker gewoon lekker je gang met die last op je schouders, kan jou wat verdom men, natte plek in je nek, eczeem, mij een biet, doet mij altijd denken aan de propagan da van het kortgeknipte feministischlesbisch leninistisch kutsap collectief maar ga niet direkt misbruik maken van mijn positie want dan ben ik nog van zessen klaar.

Zo lang je je kraag op zet; niets aan de hand. Gooi je de handdoek in de ring als het je teveel wordt.

(wordt vervolgd)